

VECKOBLADET

2012:37

121207

DET GÅR FORT NÄR MAN HAR ROLIGT

Nästa vecka den 14 december kommer årets sista Veckoblad. Det är alltså dags att kommentera året som gått eller lämna lite förutsägelser för 2014.

Nästa chans att få ut din text i VB blir inte förrän den 18 januari så skriv på. Minns ordspråket: Den som spar han har, fast inte så roligt. Ett ordspråk från Alfred E. Neuman. om nu någon minns denna MAD-hjälte.

red.

LÖRDAGS- & SÖNDAGSMUSIK

"Gospelmässa"

Helgeandskyrkan

lördagen den 8 dec kl 17

Helgeands Gospelkör

Jonas Rudolw, gitarr

Kasper Hellström, bas

Villiam Grönqvist, trummor

Emma Persson, körledare

Advents- och julkonsert

Helgeandskyrkan

söndagen den 9 dec kl 15

Malmö kammarkör

Dan-Olof Stenlund, dirigent

DOC LOUNGE GOES DISCO! 11 DECEMBER

Tiden går så snabbt när man har roligt och det är redan dags för säsongsavslutning. Att avsluta höstens termin, och året 2012 med en extremt underhållande dokumentär om Disco känns helt rätt!

Secret Disco Revolution (Canada / 2012 / 90min) *Featuring: Gloria Gaynor, Village People, Robert "Kool" Bell, Pointer Sisters and more...*

REGI: Jamie Kastner

Q&A: Regissören Jamie Kastner är med oss via Skype efter filmen och kan svara på alla era frågor!

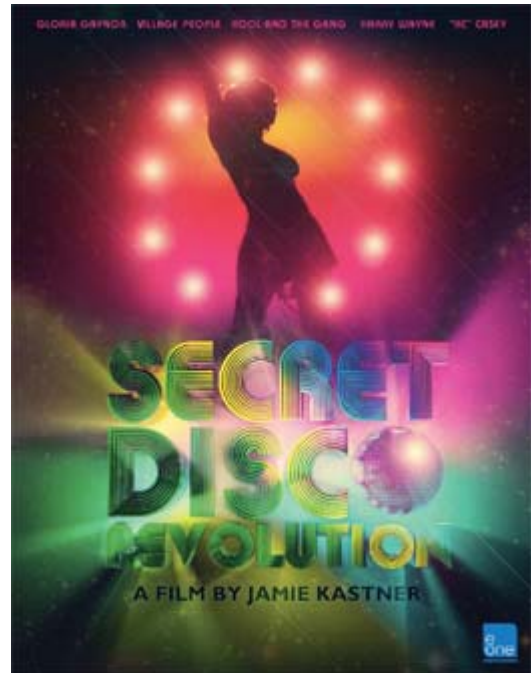
DJ: Vi har äran att gästas av Mattias från dj-duon Vagabond Sounds denna speciella kväll. Han har lovat att bjuda på riktigt groovy funky disco toner och kommer även introducera oss för en hel del världsdisco, bla. från Indien. Spännande!

Var 70-talets discokultur ett vilt, hedonistiskt utforskande av allt som kunde knullas, snortas och dansas till? Eller var det ett samhällsomstörtande soundtrack till kvinnornas, de svartas och homosarnas frigörelse? The Secret Disco Revolution undersöker vitt skilda åsikter om discons kulturella betydelse – på ett sätt lika underhållande som bitande ironiskt.

Intervjuer med politiskt korrekta musikexperter som höjer discomusikens historiska betydelse till skyarna kontasteras av mer nedtonade uttalanden av legender som Gloria Gaynor, The Village People och Kool and the Gang.

Filmen kommer göra dig både klokare och mer förvirrad, samtidigt som den glittrande discoerans storatade musik kickar igång berusande känslor. Till sist finns ingen annan utväg än att slänga på sig dansskorna och svänga afrot och mustaschen till de funkiga discobeatsen. GET YOUR BOOGIE ON!

[Trailer](#)

INTERNATIONELLA FREDS- OCH SOLIDARITETSAKTIVITETER

På internationella mänskliga rättighetsdagen den 10 december ihågkommes Deklarationen om mänskliga rättigheter i Kabul i Afghanistan av Nobelsfredspristagaren 1976 Mairead Maguire, afghanska civila organisationer och afghanska fredsvolontärerna.

De kommer att lämna en uppmaning till FNs kontor om eldupphör för alla parter i Afghanistan.

FACIT AV KRIGET MOT TERROR AV GUNNAR STENSSON

En vetenskaplig amerikansk utredning konstaterar att George Bushs War on Terror ledde till en fyrdubbling av terrorhandlingar. Till det måste läggas de hundratusenden som förlorade livet till följd av USA:s krigshandlingar i Afghanistan och Irak.

LOPPET MOT AVGRUNDEN INLEDD? ISRAELS "HÄMND" PÅ PALESTINA AV BERTIL EGERÖ

För några år sedan stod vi, sex Palestinareisnärer, i Jerusalem och såg ner över stadens östra delar bort mot den olagliga muren och kullarna därbakom. En f.d. israelisk soldat som nu aktivt arbetade mot dess politik, förklarade vad som var på gång: markköp genom bulvan, bosättningar som skulle stänga av Östra Jerusalem från kontakt med Västbanken; vidare planerade bosättningar i en korridor i Västbanken som effektivt skulle dela den i två.

Nu har den israeliska regeringen själv offentliggjort planerna och inlett jobbet.

Det straffar sig för palestinerna att begära – och få – internationellt stöd till vad USA och EU kallar en tvåstatslösning. Israel svarade omedelbart med att frysa inne över 120 miljoner dollar som tillhör den palestinska administrationen på Västbanken. Och gick vidare med dessa sedan länge utformade planer på att helt underminera tvåstatslösningen.

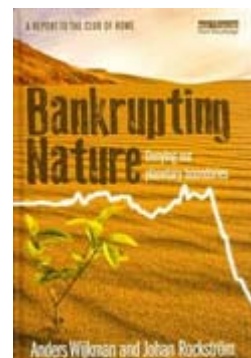
Hur "alla" kan fortsätta att tala om en tvåstatslösning som förhandlingsbar är litet av en gåta. Israel har under decennier mycket målmedvetet arbetat för att ta över Västbanken. Det s.k. Område C, med den bästa marken och bra vattentillgångar, med gräns mot Jordanien, är redan i dess händer. Ett lapptäcke av bosättningar och för palestinerna förbjudna vägar, med små fläckar av mark där de palestinier som ännu bor kvar försöker överleva.

Med Västbanken i två delar och den fysiska länken till Gaza bruten återstår bara – enstatslösningen. En lösning som innefattar alla – judar, palestinier, bosättare på Västbanken, 'araber' i dagens Israel.

BANKRUPTING NATURE. DENYING OUR PLANETARY BOUNDARIES AV GUNNAR STENSSON

I dagarna har Anders Wijkman och Johan Rockström gett ut en bok med ovanstående titel om skuldskrisen och vårt ohållbara sätt att utnyttja energi- och naturresurser.

Ekonomiskt agerar vi kortsiktigt. Bubblor uppkommer gång på gång. Nu hotar en bostadsbubbla i Sverige. Vi fortsätter att investera i fossil energi. Inkomst- fördelningen förvrids. De rikaste tillskansar sig allt mer av våra pengar. Arbetslösheten växer. Den sociala sammanhållningen undergrävs. Partier som Sverigedemokraterna frodas.

Odlingsmarken överexploateras, de tropiska skogarna decimeras, stora områden drabbas av vattenbrist, haven överfiskas, viktiga råvaror som fosfor och sällsynta metaller håller på att ta slut.

Den ekonomiska krisen kan möjligen klaras genom en kombination av tillväxtpolitik och avskrivning av skulderna för de mest skuldtunga länderna, menar författarna. Men då krävs en ny politik.

En annan tillväxtpolitik

Vi måste bryta mönstret av ständigt ökande energi- och materialomsättning. Att exploatera oljefyndigheter på stora djup i haven, i tjärsand eller i Arktis ger sämre utbyte och innebär allvarliga klimat- och miljökonsekvenser.

Priserna på råvaror och livsmedel stiger. Utrymmet för annan konsumtion minskar. Tillväxten blir lägre. Skuldsaneringen blir svårare.

Lösningen: "en cyklisk ekonomi".

Produkter och material måste konstrueras för längre livslängd och vara enkla att återvinna. Ökad efterfrågan på underhåll och reparation ger flera nya jobb.

Det räcker inte bara att skapa balans i finanserna. Vi behöver en ny ekonomisk logik där sociala och miljömässiga mål prioriteras. Vi måste satsa på hög kvalitet och lång livslängd, till exempel genom leasing av olika produkter, så att vi tjänar pengar på vad som redan är producerat i stället för att hela tiden ta fram nya produkter.

Skattereform

Skatten på hållbar konsumtion och arbete måste sänkas samtidigt som skatten på uttag av råvaror höjs. Forskningen måste få resurser att utveckla nya hållbara produkter. Nya affärsmodeller måste utarbetas.

Genom sådana reformer kan den ekonomiska krisen användas för att utveckla en mer hållbar ekonomi.

Författarna presenterade bokens huvudtankar i en brännpunktsartikel i SvD 5/12.

VID FRUKOSTBORDET AV ASCH

Jag läser i Sydsvenskan om vänsterpartisten Susanna Lundberg i Malmös Kommunala Bostadsbolag, MKBs styrelse. Hon har i en intervju i hyresgästföreningens tidskrift kritiserat VDN för att ha åsikter långt ifrån kommunledningens och för att läsa direktiven som fan läser bibeln. Styrelsen röstar då igenom ett misstroende mot Lundberg och skickar en skrivelse där de föreslår att hon ska bli avsatt. Även den socialdemokratiska ordföranden röstar för då han tycker att bara ordföranden ska uttala sig för pressen.

Det talas mycket om ett tystare samhälle, och nog är många för rädda om sina jobb eller karriärer för att höja sina röster. Nyligen fick mellanchefer på sjukhuset veta att ville de vara chefer skulle de vara lojala. Läkare på deras nivå är ju de som har en viss överblick över hur det faktiskt fungerar på avdelningarna, men de får en reprimand om de inte tiger. Det är skrämmande.

Men styrelsearbete i kommunala bolag är förstås något annat. Det är ju utmärkt att kommunerna har viss kontroll över energiproduktion för bostäder och annat som är livsviktigt för invånarna. Men det finns något i utövandet av den demokratiska kontrollen som är svårt att riktigt bli på det klara med. Självt är jag suppleant i styrelsen till Lunds Energi och det är oerhört intressant. Energifrågor har jag alltid varit intresserad av, men det tar tid att sätta sig in i hur en stor koncern fungerar och jag kommer nog aldrig att känna mig bekväm med kalkyler och budgetar som omfattar många många miljoner. Jag har dock fått ett stort förtroende för hur bolaget sköts i alla viktigare avseenden, och för vår kvinnliga VD.

Hur man ska förstå rollen som politiker i ett bolag som verkar på en marknad i tuff konkurrens och där därför alla handlingar man får är "sekreta"? Det känns som om mitt handlingsutrymme är dränkt i slemmiga kroppsvätskor. Jag skulle gärna mer aktivt agera för att få folk att välja Lunds Energi, som har ett ambitiöst miljöprogram och vars vinst går tillbaka till ägarkommunerna, men det är svårt när jag inte är säker på vilken information jag får använda mig av. Ännu svårare är det de enstaka gånger jag har varit kritisk mot, eller snarare frågande till, något beslut. Politikerns naturliga metod att låta olika åsikter brytas i offentlighetens ljus är ju inte tillämplig. I bolagen gäller att endast ordföranden bör uttala sig, det har Susanna Lundberg i Malmö fått erfa.

DAVE BRUBECK 1920-2012 AV S. H.

Att de gamle faller ifrån är inte mer än naturligt och även om det var smärtsamt så kunde man finna sig i att Count Basie och Duke Ellington lämnade in. Men Dave Brubeck? Så kommer nästa chock: man får läsa att han dog 91 år gammal.

För mig var Brubeck det tidiga sextiotalets jazzmusiker. Jag hade egentligen inget till över för den sortens stökiga musik som t.ex. representerades av John Coltrane. Brubeck med sin kvartett spelade lätt och avspänt kluriga melodier i så där 9/8-takt som ändå inte var konstigare än att man kunde vissla dem ("Take Five"). Och i kvartetten fanns den underbara altsaxofonisten Paul Desmond. Det var coolt, men inte kallt som den samtida Modern Jazz Quintet, utan tvärtom varmt och sensuellt och ändå med en lätthet man inte trodde var möjlig. Det är så att man får hålla igen så att inte associationerna och känslorna överväldigar.

Jag är fullständigt klar över att Dave Brubeck inte var allas favorit, särskilt inte för de som var mer kunniga och mindre musikaliskt lättviktiga än jag själv. Och kanske var det inte ens riktig jazz som ju har en upprorisk komponent, det här var kanske mer behagligt och dekorativt. Veckobladet har en lång historia av kvalificerade jazzskribenter. Kom an, fäll er dom! Jag vill hylla Dave Brubeck Quartet.

INTE EN RECENSION, MEN - AV BERTIL EGERÖ

Läs Lennart Kjörulings bok *Sammanhången* (Heidrums 2012)!

Lennart spelar sax. I Vänsterpartiets blåsorkester, och i sommarlägren, var han en aktiv deltagare, inte minst när det vankades jazz framåt kvällen. Så småningom försvann han, upptagen med annat och mer väsentligt.

Lennart for till Brasilien som volontär. Skulle stötta en verksamhet med fattiga ungar i Salvador Bahia i norra delen av landet. Det ledde bland annat till att ”ungarna” utvecklades till härliga musikgrupper som turnerade runtom i Europa. Under tiden sökte Lennart vidare, tog kontakt med de jordlösa rörelse MST och de taklösa rörelse ”Sem Teto”. Samarbetade med Lars Westman i dokumentärer om de fattigas kamp. Besökte Nairobi under World Social Forum 2009 och knöt kontakter med de fattigas organisationer. For till USA i samma ärende. Hela tiden med en bas i ”Ny Gemenskap” i Stockholm, en organisation för/med hemlösa och andra fattiga.

Boken är en fascinerande resa genom alla dessa erfarenheter; reflektioner blandas med direkta reportage. Urholkningen av det svenska välfärdssamhället ingår, den drabbar Lennart direkt när han ”går i väggen”, blir ”utbränd”, av sitt starka engagemang och ständiga arbete. Inkomsterna genom åren har inte varit att skryta med, och det svenska skyddsnätet visar sig inte längre existera.

Lennart Kjöruling har tidigare skrivit om de jordlösa rörelse och om Brasilien under Lula. Han har nyligen redigerat boken *Naturbrukssupproret* om kampen för jord, skog och hav. Nu har han delat med sig av sina erfarenheter i en mycket personlig bok, fylld med viktiga iakttagelser för alla som bryr sig om att ge innehåll till ordet *solidaritet*.

OCH FAKTISKT ROTERAR JORDEN AV GUNNAR STENSSON

Snötäckt breder slätten ut sig runt omkring mig som en stor välvd skiva. En röd båge höjer sig över horisonten bortom den avlägsna trädungen. Det är solen. Jag stannar för att betrakta den. Detta är vårt planetsystems fasta medelpunkt, tänker jag och fixerar den röda cirkelytan genom diset. Då händer det plötsligt. Dungen vid horisonten börjar mycket sakta men kontinuerligt glida motsols. Hela slätten med dess avlägsna hus och starkströmspyloner och träd glider motsols som en jättelik karusell. Samtidigt välver sig slätten, stiger i sydväst och sjunker sakta i öster så solen lyfts högre över horisonten. Jag känner rörelsen under mina fötter och grips av en svindelkänsla. Sedan befinner sig solen plötsligt på den tomma himlen högt över horisontlinjen och förnimmelsen upphör. Klockan är tio i nio. Jag har stått här i drygt 20 minuter.

Hade Galilei haft tillfälle att stå här en morgon omkring vintersolståndet skulle han inte behövt något teleskop, tänker jag. Han kunde med egna ögon ha sett jordens rörelse och solens stillhet. I årtusenden har människor hyst illusionen att det är tvärtom. Det är samma illusion som man kan uppleva när man står på gångbron över Höje å och stirrar ner i det svarta strömmande vattnet. Plötsligt tycker man sig se att vattnet står stilla och bron glider motströms. Samma illusion – fast tvärtom.

Gå ut, fixera solen och upplev jordens rotation någon klar morgon omkring vintersolståndet mellan klockan halv nio och nio då solen befinner sig nära horisonten! Rörelsen tycks långsam men är fullt skönjbar.

MILJÖPARTIET OM FÖRSLAG TILL NYTT HÅLLBARHETSPROGRAM: ÄNDRA INRIKTNING! AV ULF NYMARK

Lunds kommun säjs i högtidliga sammanhang vara målstyrd. Men sedan de borgerliga partierna kom till makten 2006 har de efter hand ändrat karaktär på målen. De formuleras på ett så allmänt sätt att de egentligen inte styr någonting alls.

Floskler

Lunds program för ekologiskt hållbar utveckling (LundaEko), som antogs 2006, är efter beslut i kommunfullmäktige under revidering. Fast egentligen är det, efter övertolkning eller feltolkning av fullmäktiges beslut, ett helt nytt program som kommunstyrelsens miljö- och hälsoutsnittet nu tar fram. Först kom förslag på miljövision och miljöpålissi, som MP tillsammans de övriga oppositionspartierna och flera tunga remissinstanser kritiserade för att vara för allmänt och diffust hållna. Texterna var i stort sett en samling floskler för att uttrycka det rakt på sak.

Platt och intetsägande

I slutet av förra månaden följde så förslag på mål för LundaEko. Även målförslagen följer majoritetens standardmall: de är i de allra flesta fall omöjliga att mäta och utvärdera. De är inte heller tidsatta – allt detta i motsats till 2006 års LundaEko. Bara ett par exempel ur högen av nya målförslag: ”Den biologiska mångfalden i Lunds kommun ska gynnas”; ”Transporternas miljöpåverkan ska minimeras”. Platt, intetsägande, ogripbart!

Ingen kan veta när ”mål” av denna typ har nåtts. För målet kan ständigt nås, eller det nås aldrig. Kommunen kan hålla på att ”gynna” och ”minimera” hur mycket eller hur lite som helst, ändå kan den biologiska mångfalden krympa och transporternas miljöpåverkan öka, utan att det strider mot målet.

Korrigerer inriktningen!

Miljöpartiet anser att ”nya” LundaEko har hamnat snett. Därför har MP:s kommunstyrelsegrupp lämnat in en skrivelse till Miljö- och hälsoutsnittet. Skrivelsen innehåller en hård kritik av de förslag som lagts fram. MP kräver en korrigerande inriktning. Bland annat föreslås att målen ska vara mätbara, utvärderingsbara och tidsatta och att de åtgärder som fordras för att nå målen också ska ingå som en integrerad del i programmet.

Floskelfri zon

Det finns goda grunder för en förväntan att hela oppositionen ska ställa sig bakom förslagen. Hur den politiska majoriteten kommer att ställa sig är ovisst, men man kan hoppas att de överger prestigetänkandet och tar intryck av sakargument. Hur som helst: programmet för ekologiskt hållbar utveckling bör bli en av det kommande årets viktigaste kommunalpolitiska frågor. Därför måste även den nya LundaEko vara en floskelfri zon.

VÄNSTERN OCH SD AV STEN HENRIKSSON

Jag kan inte se annat än att vi på vänstersidan har diskuterat SD och dess framgångar i alltför liten utsträckning. Då är det här ett försök att bidra till en diskussion.

I den senaste stora opinionsunder- sökningen nådde SD 7.9 procent, att jämföra med V:s 5,8 procent och detta påstås vara förvånande. Men var och en som reflekterar över hur folk resonerar och hur samhället är uppbyggt måste väl vara klar över att det finns en potential om 10- 15 procent av befolkningen som har vad vi kan kalla reaktionära eller högerinriktade åsikter. Det är fullkomligt legitimt och det måste få komma till uttryck i en demokrati, t.ex. i politiska församlingar. Dess närvaro tvingar oss att vara på vår vakt och hålla våra argument friska. Det är människor som är väljare i alla partier, men kanske mest hos S och M. De är normalt trogna sina hemhörigheter, men kan tillfälligt lämna dem. Från M går säkert många som finner Reinfeldt och hans nya moderater för tama och politisk korrekta medan S-väljare är upprörda över samhällsutvecklingens effekter för dem själva, inklusive men inte enbart invandringen. Att missnöjda S-väljare inte går till oss är V:s problem.

Ett naturligt missnöjesparti

V är ett naturligt missnöjesparti: vi är sedan alla år missnöjda med makt- och egendomsförhållandena i samhället. Människor som blir akut medvetna om hur det faktiskt förhåller sig i landet visar detta genom att visa sympatier för partier som tar avstånd från den dominerande samstämmigheten mellan de sju partierna och gå till det enda som tydligt avviker och det är SD. Det är inget logiskt och rationellt val – alla vet mer eller mindre att SD domineras av högervärderingar men de sticker i alla fall ut och får ständigt motta skopor av avsky från de andra partierna. Då kan de väl inte ha helt fel. Det har i många år varit V:s roll att fånga upp missnöjda S-röstare. Men det förmår vi tydligen inte längre, i varje fall inte i tillräcklig utsträckning.

Vad kan göras

Det här är inga unika tankar – t.o.m. den undermåliga kommentatorn Lena Mellin i Aftonbladet säger att SD:s uppgång beror på att S och M är för lika, plus att konjunkturen är dålig. Jo, och nog häpnar man över alla dessa som tror att SD ska förlora sympatier på järnrör och gatufylla. Det är klart att SD tappar ytterligare ev. sympatier hos oss som anser dem vara ett rasistiskt och högerreaktionärt inslag i den politiska bilden men knappast i den egna väljarskaran. Och hur många är förvånade över att det inne i SD finns en svartblå kärna?

Vad kan då göras? Ja, V har en partiledare som i varje diskussion är överlägsen sina

medtävlare och vi har en förnuftig, men dessvärre alltför tam, politik. Moderaterna är nu fullkomligt skamlösa, som med den senaste RUT-historien där de välbeställda från årsskiftet ska subventioneras för läxhjälp till sina lata eller dumma barn. Ointresset för de arbetslösa liknar inget i de senaste femtio åren av svensk politik och utrikespolitiskt glider man allt längre in i Nato och förskingrar landets goodwill från Palmeåren.

Alliansens politik nu svarar inte mot folkviljan och man skulle behöva ta till något drastiskt för att markera allvaret. Det finns inte så mycket att ta till och man kan dessvärre inte mycket mer än att skärpa den politiska tonen. Hur ska vi stå ut i två år till?

Och hur bör vi bemöta SD? Tja, i en början kunde vi hoppas på att det blev som med Ny Demokrati, dvs att partiet upplöstes i personstrider och kamp om vem som skulle få ta hand om partistödspengarna. Hoppet där är väl inte helt ute – avhoppet från förtroendeposterna i kommunerna talar väl sitt språk. Men SD verkar vara av hårdare virke.

Se misslyckandet i ögonen

Ja, då bör vi väl börja med att se i ögonen att gällande strategi där man låtsas som om SD inte finns, har misslyckats. Självklart ska man också avvisa varje typ av gemensamt uppträdande mot dem. Deras rasism/främlingsfientlighet måste naturligtvis nämnas vid namn, men det är kontraproduktivt att diskutera invandringspolitik med dem, det är det de helst vill. Däremot bör vi själva diskutera den. Det är klart vi ska ta emot flyktingar, kanske t.o.m. mer än nu, inte minst därför att de berikar det svenska samhället. Men det förutsätter att vi kan bosätta dem, ge dem utbildning för svensk arbetsmarknad och erbjuda arbete. Det verkar som om vi inte kan eller vill det nu, vilket leder till spänningar i det svenska samhället. Bör vi inte se till helheten här, vad som blir bra för oss och invandrarna och vad som blir dåligt? Vi har nu en koalition av en humanitär vänster och en höger som vill ha billig arbetskraft. Det konkreta uttrycket där är uppgårelsen mellan alliansen och miljöpartiet.

Och i övrigt: Ja, det finns forskning och kunskap. På 80- och 90-talet hade vi Skåne en främlingsfientlig rörelse med namn som Skånepartiet som nådde höga röstetal i t.ex. Sjöbo, Malmö och Landskrona. Det fick en del människor att tro att det i Sjöbo fanns en särskild sorts virulent rörelse som krävde särskilda ideologiska insatser. De politiska sociologerna Tomas Peterson, Björn Fryklund och Mikael Stigendal kunde då i några undersökningar visa hur t.ex. människor i Sjöbo kommun utmärktes av att i stor utsträckning stå utanför det moderna svenska samhället. Det gällde försörjningsmässigt – här fanns nästan ingen industri, utan en stor dold arbetslöshet – och effekten blev att moderna värderingar om öppenhet, jämställdhet och jämlikhet inte hade slagit igenom. Skåne rymmer avkrokar och inte bara i Sjöbo utan också i Malmö och kanske rentav Lund. SD:s framgångar är resultatet av en ekonomisk och social verklighet. Om man vill bekämpa SD tror jag man ska börja med att ta del av den i stället för att skrika om rasism. Man kan börja med att gå på bio och se "Äta, sova, dö".

SD SNYGGAR TILL SIG? AV GÖRAN PERSSON

Skandalerna kring ledande företrädare för SD tycks inte minska sympatierna för partiet. Nu finns det ånyo bilder publicerade. Det var nyheter24.se som publicerade den här gången.

Denna gång visar bilderna partiledaren Jimmie Åkesson när han hånar Mona Sahlin med hjälp av peruk och Toblerone.

Jag tror som sagt inte på att minska SD:s sympatier med hjälp av skandaler. Tvärtom tror jag det är han själv som släppt bilderna. Anledningen tror jag är att det enda nedslående som finns för SD i de senaste opinionsundersökningarna är den betydande bristen på kvinnor bland sympatisörerna. Kanske kan det faktum att partiledaren, åtminstone när han druckit öl, bejakar sin kvinnliga sida avhjälpa denna brist.

Det verkar obegripligt att det skulle fungera men det verkade järnrörsviftandet också.

RIKSDAGEN BESLUTAR OM SUBVENTIONER TILL SKOLPROFITÖRERNA AV GUNNAR STENSSON

Att satsa pengar på att öka ojämlikheten i en skola som enligt lag ska ”uppväga skillnader i barnens och elevernas förutsättningar” är utmanande.

SDS, huvudledaren 5/12

Makt korrumpärer. I riksdagsdebatten om subventioner till läxhjälp för de rika skickade Moderaterna in överklassagitatorn Marie Abrahamsson. Hon talar om att RUT skapar arbeten. Hennes argumentation avslöjar att RUT:s syfte är att öka tillgången på pigor, köksor, trädgårdsarbetare, servitörer och servitriser för den samhällsklass som försöker leva på det sätt de beundrar i Downtown Abbey Det säger något.

Alliansen använde sin majoritet till att driva igenom läxhjälpen. Att många ledamöter i den majoriteten ogillar förslaget hjälper inte. De är ju korrupta och röstar mot sin övertygelse. Klyftorna växer. Skolan försämras.

Vad har hänt med skolan?

Hur blev skolan så dålig?

Varför ska de som behöver stöd inte få den av utbildade lärare?

Den svenska skolans förruttelse började på 1990-talet. ”Behörighetsreglerna för lärare och rektorer försvann, klasserna blev större, läromedlen eftersattes, skollokaler fick förfalla, lärarrollen förvandlades från expert till trivselvaktmästare.

Det blev färre riktiga lektioner, fler grupparbeten och mer självstudier.

Kommunaliseringen av skolan innebar att de professionella, lärarna, förlorade tolkningsföreträdet när det gäller kunskaper och metodval.”

Lokala kommunpampar ”har sedan dess styrt skolan, ofta utan kunskap om undervisning och utbildning men med stor förmåga att driva skolan med lägsta kostnad.”

Exemplen finns nära oss. Tänk på cirkusen kring Tolvåkersskolan i Kävlinge. Och ingen glömmer väl skolplaneskandalen i Michael Sandins Staffanstorp där ordföranden i skolnämnden betalade en ”konsult” tiotusentals kronor för några sidor svammel som måste kastas i papperskorgen efter att ha underkänts av alla parter och instanser från skolministern och neråt.

I samma Staffanstorp försöker Michael Sandin nu enväldigt tvinga på lärarna förändringar i arbetsvillkoren och byten av arbetsplats, kanske i syfte att förvandla en kommunal skola till en friskola med alla de försämringar det innebär. Detta har redan lett till kaos och lärarflykt.

I förra numret av VB konstaterade de tre skolpolitikerna Gösta Ekelund, Helene Alpfjord och Ibrahim Kakahama, samtliga från Vänsterpartiet, att skolresurserna i Lunds stad är otillräckliga framför allt när det gäller lärartäthet och behöriga lärare. Det har försämrat nämndens relationer till lärarfacken. De tre politikerna vädjar över partigränserna om ökade resurser.

Förslaget om statsbidrag till läxhjälp genom RUT har nu röstats igenom. Det ger okunniga entreprenörer – tänk konsumenten som Staffanstorp anlidade - möjlighet att utnyttja ännu en vinstgivande källa i offentlig verksamhet. De utbildade speciallärare som sparades bort ersätts av outbildade läxhjälpare finansierade av skattemedel.

”Om skolundervisningen behöver kompletteras med läxhjälp kan den skötas av syskon,

vänner ideella läxhjälpare eller till och med läxhjälpföretag – men utan skattesubventioner.”

Å ena sidan inför regeringen lärarlegitimation, å den andra vill den att okunniga entreprenörer ska svara för en del av skolans kunskapsuppdrag.

(Avsnitten inom citationstecken är ordagrant hämtade från en utomordentlig sammanfattning av skoldebatten i en brännpunktsartikel i Svenska Dagbladet 1/12, skriven av Hans Albin Larsson, professor i utbildningsvetenskap vid Högskolan i Jönköping och Anne-Christine Hornborg, professor i religionsvetenskap, Lund.)

Gunnar Stensson

Ökade omsättningen med 1900 procent

Aftonbladet skrev om rut-avdraget för läxhjälp den 3/9 under rubriken:

Läxhjälp – en miljonindustri

Har blivit en guldgruva tack vare rut-avdrag

Från denna artikel har VB lånat faktarutan nedan om några av de större läxhjälp-företagens omsättning. Detta skrevs alltså före den nu beslutade utvidgningen av avdragsrätten.

My Academy Sweden AB, 556745-7196

Omsättning (miljoner kronor/år):

2008	2,1
2009	10,3
2010	19,5
2011	26,3
2012	40,0

Ökade 1 900 procent på 4 år.

Matteakuten Studybuddy AB, 556761-4606

Omsättning (miljoner kronor/år):

2009	1,4
2010	2,8
2011	4,6

Ökade 330 procent på två år.

Studie-intensiven AB, 556831-9817

Omsättning (miljoner kronor/år):

2011	6,5
------	------------

Startade i februari 2011.

Upgrades Education AB, 556778-0837

Omsättning (miljoner kronor/år):

2010	0,5
2011	2,7

Ökade 540 procent på ett år.

Högrebetyg Sverige KB

Ekonomisk information saknas. Behöver som kommanditbolag inte skicka in någon årsredovisning till Bolagsverket. Taxerade 0 kronor 2011 hos Skatteverket.

Smart Studies

Finns varken registrerat hos Bolagsverket eller Skatteverket. På hemsidan uppges att företaget finns i Stockholm, Uppsala, Göteborg, Malmö och Helsingborg. Aftonbladet har inte lyckats få kontakt med någon ansvarig.

Källor: Skatteverket, Bolagsverket och My Academy Sweden AB

ISRAEL KASTAR MASKEN: MÅLET ÄR ATT ERÖVRA HELA DET BIBLISKA ISRAEL. AV GUNNAR STENSSON

Israels svar på nederlaget i FN-omröstningen blev beslut att bygga 1700 nya bostäder i östra Jerusalem och 3400 i E 1-sektorn. Det skulle leda till att Västbanken skars mitt itu i höjd med Jerusalem. För att jävlas la Israels dessutom beslag på 840 miljoner kronor, skattemedel som tillhör Palestinska Myndigheten

Europa och USA chockades. I Frankrike, Sverige och Storbritannien kallade regeringarna till sig Israels ambassadörer för att protestera. Frankrike och Storbritannien hotade att dessutom dra hem sina ambassadörer från Tel Aviv. EU kallade till sig Israels EU-ambassadör. USA:s utrikesminister Hillary Clinton fördömde den israeliska reaktionen.

Tysklands relation till Israel är av historiska skäl speciell. Politiken går ut på att i alla lägen säkra Israels existens. Det har lett till militärt stöd, bland annat den försäljning av kärnvapenutrustade ubåtar som genomfördes tidigare i år.

För kort tid sedan godkände Tysklands federala säkerhetsråd, där Angela Merkel är ordförande, export av raketgevärd till Israel. Enligt tillverkaren Dynami Nobel Defence är de idealiska för användning på kort håll eller inifrån byggnader och, ”perfekta att använda mot Hamas i Gaza-remsan”. Beslutet som togs före Israels senaste attack mot Gaza möttes av skarp kritik.

I FN-omröstningen om Palestina la Tyskland ner sin röst. Det har kritiserats av Netanyahu: ”Gagnar inte freden.”

Men nu har Angela Merkel till sist tagit till orda: ”Främja fredsprocessen om ni inte vill isoleras från hela världen.”

Avigdor Lieberman, Israels utrikesminister, är nu den politiker som i realiteten styr Israels politik. Han utvandrade som 21-årig från Sovjetunionen på 1950-talet och har fortfarande starka band till Vitryssland och Ukraina. Han har förklarat att alla som talar med Hamas borde skjutas, förespråkat en ny helskalig invasion i Gaza och krävt att arabiska israeler ska underteckna en lojalitetsförklaring. Han är bosättare och har bildat ett starkt politiskt parti som heter ungefär ”Israel tillhör oss” Det stöds av den stora ryska befolkningen i Israel. Inför FN-omröstningen hotade han att krossa Palestinska Myndigheten om Palestina vann. Det är det hotet han nu håller på att verkställa.

Kan Israel på egen hand genomföra en enstatslösning? Hittills har omvärlden missnöjt men passivt accepterat bosättningarna på palestinsk mark. Israel har på det sättet långsamt kunnat förbereda en erövring. Nu slår man till och klyver i ett hugg återstoden av Västbanken.

Kommer världssamfundet kunna stoppa expansionen? Israels beroende av väst såväl ekonomiskt som militärt innebär att möjligheten till sanktioner är stora. Men det kan inte uteslutas att Israel genomför hela omvandlingen i ett enda snabbt slag. Det som behövs är ju knappast mer än en polisaktion. Risker är då att världssamfundet i efterhand accepterar ”fakta på marken”. Under sexdagarskriget 1967 erövrades ju ett betydligt större område på mindre än en vecka. Israel är en kärnvapenmakt och en regional stormakt.

En judisk demokratisk stat. Så beskriver konstitutionen Israel. Det är knappast sant i dagsläget. Genomförs Liebermans politiska vision blir Israel en judisk apartheidsstat omgiven av förödmjukade fientliga grannar som Egypten, Jordanien, Syrien och Libanon med stora palestinska flyktingkontingenter. Israels arabiska befolkning blir andra klassens medborgare, en sorts ekonomisk resurs, i den mån den inte ännu en gång utsätts för etnisk rensning och tvingas lämna landet. Detta kan inte undgå att leda till fortsatta decennier av våld.

Än har ingenting skett, men nu är tiden knapp. Om inte världssamfundet ingriper med kraft rinner tiden snart ut.